

αὐτὸ εἰς πᾶσαν περίστασιν. Εἰ καὶ πονηρότατοι καὶ δολιώτατοι, οἱ μαῦροι ἔχουσι πολλὴν πίστιν εἰς τὸν λόγον τοῦ Εὐρωπαϊοῦ, μάλιστα τὸν γραπτὸν, καὶ ἡ πίστις αὕτη σφίζει τὸ ἐν Ἀφρικῇ ἐμπόριον.

Ο ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

(Ἀραβικὴ παράδοσις.)

Ἐκεῖ ὅπου ὕστερα ἐκτίσθη ἡ ἁγία πόλις Ἱερουσαλὴμ ἦσαν εἰς τὴν ἀρχὴν χωράφια. Δύο ἀδελφοί, Ἀραβες καὶ οἱ δύο, ἐκαλλιέργουν μαζὶ εἰς τὴν Ἀμωρίαν ἐν χωράφῳ, ποῦ τὸ εἶχαν κληρονομία ἀπὸ τὸν πατέρα των. Ὁ μεγαλύτερος ἦτο ὑπανδρευμένος καὶ εἶχε πολλὰ παιδιά· ὁ ἄλλος ἦτο ἀνύπανδρος.

Ἦλθεν ὁ καιρὸς τοῦ θέρους, οἱ δύο ἀδελφοὶ ἔδεσαν τὰ δεμάτια των, ἕκαμαν δύο σωρούς ἴσους καὶ τοὺς ἀφῆκαν εἰς τὸ ἄλῳν. Τὴν νύκτα ὅμως ὁ ἀνύπανδρος ἀδελφὸς ἐσυλλογίσθη καὶ εἶπε μὲ τὸν νοῦν του· «Ὁ ἀδελφός μου ἔχει γυναῖκα καὶ παιδιά· νὰ θρέψῃ, καὶ δὲν εἶναι καθόλου δίκαιον νὰ πάρῃ τὴν ἰδίαν μερίδα μὲ ἐμέ. Ἄς ὑπάγω λοιπὸν νὰ πάρω ἀπὸ τὸν σωρὸν μου μερικὰ δεμάτια καὶ νὰ τὰ βάλω κρυφὰ εἰς τὸν σωρὸν τοῦ ἀδελφοῦ μου· δὲν θὰ τὸ καταλάβῃ καὶ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον θέλει δὲν θέλει θὰ τὰ δεχθῇ.»

Ἔκαμε λοιπὸν καθὼς ἐσκέφθη.

Τὴν ἰδίαν νύκτα ἐξύπνησε καὶ ὁ ἄλλος ἀδελφός καὶ εἶπε ἔς τὴν γυναῖκά του· «Ὁ ἀδελφός μου εἶναι νέος, δὲν ἔχει συντροφία, δὲν ἔχει κἀνένα νὰ τὸν βοηθῇ εἰς τὴν δουλειάν του καὶ νὰ τὸν παρηγορῇ ὅταν κοπιάζῃ· δὲν εἶναι λοιπὸν δίκαιον νὰ πάρῃ τὴν ἰδίαν μερίδα μὲ ἡμᾶς· ἄς σηκωθῶμεν λοιπὸν καὶ ἄς ὑπάγωμεν νὰ βάλωμεν κρυφὰ μερικὰ δεμάτια ἀπὸ τὸν ἰδικὸν μας σωρὸν εἰς τὸν σωρὸν τοῦ ἀδελφοῦ μου· δὲν θὰ τὸ καταλάβῃ αὐρὶον καὶ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον θέλει δὲν θέλει θὰ τὰ δεχθῇ.»

Καὶ ἕκαμαν καθὼς ἐσκέφθησαν.

Τὴν ἄλλην ἡμέραν ὑπῆγαν καὶ οἱ δύο ἀδελφοὶ εἰς τὸ χωράφῳ καὶ εἶδαν μὲ πολλὴν ἀπορίαν πῶς οἱ δύο σωροὶ ἦσαν πάλιν ἴσοι. Κάνεις ἀπὸ τοὺς δύο δὲν ἠμπόρει νὰ καταλάβῃ τί ἔτρεχε· ἕκαμαν τὸ ἴδιον καὶ τὴν ἄλλην νύκτα καὶ τὴν ἄλλην πάλιν. Ἄλλ' ἐπειδὴ ὁ καθεὶς ἔβαλε κρυφὰ εἰς τὸν σωρὸν τοῦ ἀδελφοῦ του τὰ ἴδια δεμάτια, οἱ σωροὶ ἔμεναν ἴσοι, ἕως ὅτου μίαν νύκτα ἀπεφάσισαν καὶ οἱ δύο νὰ ἐξετάσουν τί συμβαίνει αὐτὸ τὸ θαῦμα, καὶ ἀνεκάλυψαν ὁ ἓνας τὸν ἄλλον μὲ τὰ δεμάτια ἔς τὸ χέρι.

Ὁ τόπος λοιπὸν, ὅπου αὐτοὶ οἱ καλοὶ στοχασμοὶ ἦλθαν εἰς τοὺς δύο ἀδελφούς, καὶ ὅχι μίαν φοράν ἢ δύο, ἀλλὰ πολλὰς, ἤρρεσεν εἰς τὸν Θεόν· καὶ οἱ ἄνθρωποι τὸν ἐδιαλέξαν μὲ τὴν θέλησιν τοῦ Σολομώντος τοῦ σοφωτέρου ἀπὸ ὅλους τοὺς

τοὺς σοφοὺς, διὰ νὰ κτίσουν τὴν κατκεικίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ Κύριος ἠνθόκησε νὰ ἐγκρίνῃ τὴν ἐκλογὴν αὐτῶν.

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΙΟΝ

(Παράφρασις)

Γιὰ διῆς, πῶς μόλις ἀνοίει ἄρχισε νὰ μυρίζῃ κα' εὐθὺς μπουμπούχι κα' γέμισαν ἢ τριανταφυλλιαῖα· γιὰ διῆς τὸ κύμα σιγαλὰ ἔστην ἄμμο πῶς φλοισβίζει, πῶς κολυμποῦνε τὰ παπῖα κα' ἀνθίζουν ἢ ἔλλατα· γιὰ διῆς τὰ οὐράνια δώματα ὁ ἥλιος πῶς χρυσώνει, τὰ νέφη πῶς σκορπίσανε, καὶ πῶς τὸν οὐρανὸν μὲ τὰ μακρὰ φτερούγια του ὁ γερανὸς σιμώνει, καὶ πῶς τ' ἀηδὸνι κελαιδεῖ ἄστυ κῆπο τὸ πορνὸ. Μ' ἀκόμη διῆς, ἀγίπη μου, αὐτὴ τὴν κλημνίδα πῶς νὰ γεμίζῃ ἀρχιὰ μ' ἀνθούς καὶ μ' ἀγουρίδα.

ΟΙΝΟΜΑΟΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ νέου βουλγαρικῆς Κράτους ἀναγράφει κατὰ τὸ ἐνεστῶς ἔτος ἔσοδα φρ. 34,049,900. Ἴσον ποσὸν σημειοῦται καὶ διὰ τῆς ἐτησίας δαπάνας. Ἐν τούτοις ὅμως δὲν συμπεριλαμβάνεται ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας, ὅστις ἀναγράφει δαπάνας καὶ εἰσπραξεῖς 16,000,000 φράγκων. Ἐκ τῶν κοινῶν τῶν διαφόρων ὑπουργείων τῆς κυρίως Βουλγαρίας δύο μάλιστα εἰσὶν ἄξια σημειώσεως, τὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἀνερχόμενον εἰς 1,974,248 φρ. καὶ τὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν περιλαμβάνον ποσὸν 12,280,659 φράγκων. Ἡ ἀμοιβὴ τῶν ἀνωτάτων τοῦ Κράτους λειτουργῶν ἔχει οὕτως. Ὁ ἡγεμὼν λαμβάνει ἐτησίαν ἐπιχορηγήσιν 600,000 φράγκων. Οἱ ὑπουργοὶ ἔχουσιν ἐτησίως ἕκαστος 12,000· ἀλλ' ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς λαμβάνουσιν ἐπαύξησιν ἀνὰ 3,000 φρ. ὡς ἔξῃδα ἀντιπροσωπεύσεως· οἱ νομάρχαι 6,000 φρ., ὁ πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου 7,500 φρ. ὁ ἀντιπρόεδρος 6,600, ὁ εἰσαγγελεὺς 6,600, τὰ μέλη τοῦ Ἀρείου Πάγου 6,000. Ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐφετερίου 6,000, οἱ ἐφέται 4,800· ὁ πρόεδρος Πρωτοδικείου 5,040, οἱ πρωτοδίκαι 3,600. Οἱ εἰρηνοδίκαι μισθοδοτοῦνται διὰ 3—3,600 φράγκων.

Καινοφανὲς καὶ περίεργον γυναικεῖον κόσμημα εἰσήγαγεν ἐσχάτως ὁ συρμὸς εἰς Παρισίους. Ἡ παρισινὴ ἡθοποιὸς Ἄννα Ζουδίτ, ἀρτίως ἐπανελθοῦσα ἐξ Ἀμερικῆς, ἐκόμισε πλὴν τῶν ἄλλων δώρων τῶν προσενηθέντων αὐτῇ ὑπὸ τῶν θαυμαστῶν τῆς καὶ πόρπη, ἐν ἣ εἶναι ἐγκλεισμένος χρυσοῦς κἀνθαρὸς ζωντανός. Διὰ πολυπλοκὸν μηχανήματος ὁ κἀνθαρὸς μένει ἐγκαθειργμένος ἐν τῇ πόρπῃ, ἐν ἣ δύναται νὰ κινῆται, εἰ καὶ μετὰ τινος στενοχωρίας. Τὸ ἔντομον τοῦτο τρέφεται ἐξ ὕδατος, ἐν ᾧ εἶναι ἀναλελυμένη ζάχαρις, ἀλλὰ δύναται καὶ ἄπιτον νὰ μείνῃ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Αἱ φίλαι τῆς ἡθοποιῆς κατεγοητεύθησαν ἐκ τοῦ παραδόξου κοσμήματος, ταχέως δ' οἱ ποιητὸν λόγῳ κἀνθαρὸν ἐγένοντο περιζήτητοι, καὶ πολλὰ παρρηγιᾶ εἰστάλησαν εἰς Μεξικὸν προμηθείας ταυούτων κἀνθάρων καὶ κλωδῶν αὐτῶν.